

גן העדן השבדיעדכון 2015

מערכת הבריאות השבדית ממומנת בעיקר על ידי המחוזות (להם יש מועצה שנבחרת במקביל לבחירות הכלליות) והרשויות המקומיות. השיחות הרפואי עצמו מבוזר וניתן על ידי המחוזות והרשויות המקומיות. התפקיד העיקרי של מועצת המחוז הוא ניהול מערכת הבריאות. המועצה מפקחת גם על מחירי השיחות הרפואיים הפרטיים. כ-20% משיחות בתי החולים מוענקים על ידי חבחת פרטיות, וכ-30% משיחות המרפאות. המועצות מתלוננות בקביעות על מימון חסר ומתמודדות עם גרענות.

המדינה נושאת בכ-97% מההוצאות הרפואיות. חולה שפונה למרפאה משלם אגרה מינימלית על כל פנייה. קיימת השתתפות עצמית ברכישת תרופות. כ-500 שקל (2015) ראשונים בשנה משולמים על ידי החולה, מעבר לכך - עד לסוף השנה התרופות חינם. בכל ביקור אצל חפא משלמים 30 - 60 שקלים עד לתקרה שנתית של כ-200 ש"ח.

שחת רפואי חינם הונהג בתחילת שנות ה-50 (במסגרת תוכניתה המקיפה של המפלגה הסוציאל-דמוקרטית לביסוס "ביתו של העם" פולק-המט). הכוונה המקורית הייתה להעניק שחת חינם לשכבות העניות בלבד, אבל כאשר הממשלה הציגה את חלופת השיחת-חינם, התגבחו עם הזמן הלחצים הפוליטיים להרחבת ה"חינם". כך נאלצו גם החפאים הפרטיים להשתלב במערכת הציבורית מחוסר ברירה.

"תור" לחפאים מומחים נקבע לחב לעוד מספר חודשים. ההמתנה בחדרי המיון בבתי החולים נמשכת לחב שעות רבות ובמיוחד בסופי שבוע. בחודשים יוני-יולי-אוגוסט בתי החולים פועלים ב"מתכונת שבת" בגלל חופשות הקיץ הארוכות של החפאים והצוות.

השחת הרפואי "חינם" מתייקר עם הזמן ובמקביל צומח מספר המצבים הרפואיים שמוגדרים ככאלה "שאינם מסכני חיים" ולפיכך הם לא נכללים ב"סל הבריאות".

כדי להתמודד עם התורים ואי-היעילות הוציאו בתי החולים שחתים שונים למיקור-חוץ והם מופעלים על ידי חבחת פרטיות ב"פיקוח" בתי החולים. יש טענות רבות כי במכרזים זכו בעיקר חבחת מקושחות.

פוליטיקאים בכל הרמות ו"אישי ציבור" זוכים לשיחת רפואי במסלול מועדף.

חב הציבור בשבדיה (על פי סקרים) מתנגד ל"רפואה הפרטית"

מערכת הבריאות השבדית מולאמת. הממשלה מספקת את השירותים הרפואיים, אם כי קיימת השתתפות עצמית נמוכה של האזרח. התוצאה הבלתי נמנעת – תורים אינסופיים לטיפולים רפואיים, ואובדן הקשר האישי בין חולה לרופא. בעיר האוניברסיטאות מלמו דווח בשנת 1998 על תור לניתוחים פלסטיים של 7 שנים, ההמתנה לניתוח כיס מרה עמדה על 3 שנים.

להלן לקט מקרי מתוך העיתונות השבדית (אוקטובר-דצמבר 2002):

- חולה סכרת שרגלו נכרתה כתוצאה מדחיות חוזרות ונשנות בטיפול והזנחה רפואית. ועדת חקירה הכירה בכך ושניים מרופאי בית החולים ננזפו...
- סקר פנימי של בית חולים בשטוקהולם העלה ששיעור ההמתנה הממוצע לניתוח מעקפים (לב) עמד על $4\frac{1}{2}$ חודשים. בשנים 1995-1998 נפטרו 77 חולים בעודם ממתנים לניתוח.
- כתבה מתארת חולה בעל אמצעים שאובחן אצלו גידול ממאיר בשלב מסוכן. בית החולים הציע לו להמתין בתור ולהיעזר בתרופות משככות כאבים. החולה המריא לגרמניה, שילם ונתח תוך יומיים ובהצלחה רבה.
- סיפור מזעזע פורסם על זוג צעיר, ערב לידת תאומים, אשר הופנה אל מחלקת היולדות בבית החולים בעיר קרובה כי בבית החולים המקומי לא היו מיטות פנויות. מנהל בית החולים בעיר סירב לקבלם והם הוסעו לבית חולים אחר בעיר גדולה במרחק של 150 קילומטר בבעלות אותה קופת חולים. למרבית האכזבה גם שם נאמר להם כי התפוסה מלאה וניתנת עדיפות ליולדות מקומיות. לבסוף הועברה היולדת במסוק לבית חולים נורבגי מעבר לגבול, אך מאוחר מידי – התינוקות נפטרו בלידה. המשך הכתבה מתאר את תלאות המשפחה במהלך החזרה הביתה עם ארונות התינוקות.

זו אינה מדינת עולם שלישי. זוהי שבדיה.